

Projektová dokumentace Implementace překladače imperativního jazyka IFJ23

Tým xhrubo01, varianta TRP-izp

Obsah

1	Úvo	d														
2	Náv	Návrh a Implementace														
	2.1	Lexikální analýza														
		2.1.1 Diagram konečného automatu														
	2.2	Syntaktická analýza														
		2.2.1 LL-gramatika														
		2.2.2 LL-tabulka														
	2.3	Sémantická analýza														
	2.4	Generátor vnitřního kódu														
	2.5	5 Generátor cílového kódu														
	2.6	odchylky od přednášené látky														
	2.7	Popis struktur														
		2.7.1 AST														
		2.7.2 Expression														
		2.7.3 Statement														
		2.7.4 VarTable														
		2.7.5 VarTableStack														
		2.7.6 FuncTable														
3	Prác	Práce v týmu														
	3.1	1 Způsob práce v týmu														
	3.2	Rozdělení práce														

1 Úvod

Cílem projektu do předmětu formalní jazyky a překladače (ifj) bylo vytvoření programu v jazyce C, který načte zdrojový kód zapsaný ve zdrojovém jazyce IFJ23 a přeloží jej do cílového jazyka IFJ-code23. Jazyk IFJ23 je zjednodušenou podmnožinou jazyka Swift.

Bude se jednat o konzolovou aplikaci. Překladač bude načítat řídící program ze standardního vstupu a generovat výsledný kód IFJcode23 na standardní výstup. V případě chyby se chybové hlášení vypíše na standardní výstup.

2 Návrh a Implementace

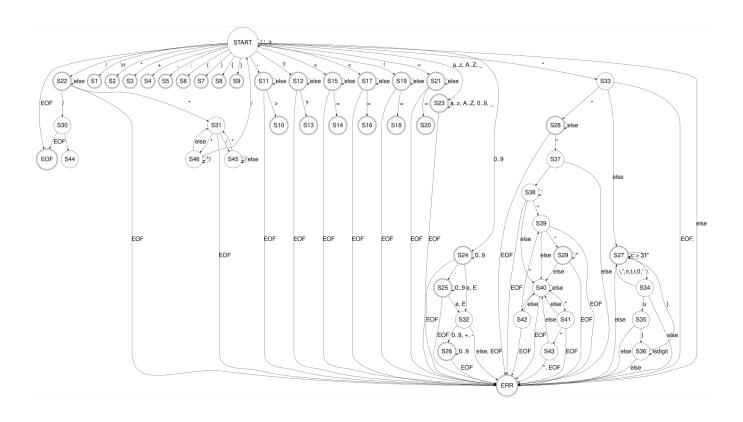
Implementace je provedena pomocí jednotlivých, po sobě jdoucích částí, které jsou detailně popsány v následujících podkapitolách. Mezi tyto části patří: Lexikální analýza, Syntaktická analýza, Sémantická analýza, Generátor vnitřního kódu a Generátor cílového kódu.

2.1 Lexikální analýza

Při tvorbě projektu se začalo s lexikálním analyzátorem. Hlavní úkol této analýzy je čtení jednotlivých znaků ze zdrojového souboru a následně se převádí na strukturu tokenů. Typy tokenů jsou konec souboru, základní operace, různé typy závorek, porovnávající operátory, číslo, desetinné číslo, řetězec, nebo identifikátor.

Lexikální analyzátor funguje jako jeden veliký deterministický konečný automat, který je k zobrazení v následující sekci. Tento automat je implementován jako přepínač, ve kterém jsou jednotlivé případy pro jeden stav automatu s možností přejít do dalšího stavu, pokud přijde na tento stav další znak, který mění podstatu tohoto tokenu. Přecházení do stavů bude probíhat, dokud se nenalezne znak EOF. Tyto tokeny se následně po zpracování vloží do tabulky symbolů, se kterou následně pracuje syntaktický analyzátor.

2.1.1 Diagram konečného automatu

Legenda stavů:

STATE_START = START ERR = ERR NEWLINE = S1 TOKENTYPE_STAR = S2 TOKENTYPE_PLUS = S3 TOKENTYPE_COMMA = S4 TOKENTYPE_COLON = S5 $TOKENTYPE_PAR_L = S6$ TOKENTYPE_PAR_R = S7 TOKENTYPE_BRACE_L = S8 $TOKENTYPE_BRACE_R = S9$ TOKENTYPE_ARROW = S10 STATE_MINUS = S11 STATE_QUESTION = S12 TOKENTYPE_QUESTIONMARK2 = S13 TOKENTYPE_GREATER_OR_EQUAL = S14 STATE_GREATER = S15 TOKENTYPE_LESSER_OR_EQUAL = \$16 STATE_LESSER = S17 TOKENTYPE_NOT_EQUALS = S18 STATE_EXCLAMATION = S19 $TOKENTYPE_EQUALS2 = S20$ STATE_EQUALS = S21 STATE_SLASH = S22 STATE_IDENTIF = S23

STATE_NUMBER_DOT = S25
STATE_NUMBER_EXPONENT = S26
STATE_STRING_BODY = S27
STATE_STRING_EMPTY = S28
STATE_STRING_EMPTY = S28
STATE_STRING_BMPTY = S29
STATE_STRING_3_BODY_QUOTE2 = S29
STATE_COMMENT_INE = S30
STATE_COMMENT_BLOCK = S31
STATE_STRING_BODY_SLASH = S34
STATE_STRING_BODY_SLASH = S34
STATE_STRING_BODY_U = S35
STATE_STRING_BODY_U = S36
STATE_STRING_BODY_U = S36
STATE_STRING_3 = S37
STATE_STRING_3 = S37
STATE_STRING_3_BODY_NEWLINE_0 = S38
STATE_STRING_3_BODY_OUOTE = S39
STATE_STRING_3_BODY_QUOTE = S41
STATE_STRING_3_BODY_INV_QUOTE = S41
STATE_STRING_3_BODY_INV_QUOTE = S41
STATE_STRING_3_BODY_NEWLINE_S42
STATE_STRING_3_BODY_NEWLINE_S44
STATE_STRING_3_BODY_INV_QUOTE2 = S43
TOKENTYPE_NEWLINE = S44
STATE_COMMENT_BLOCK_SLASH = S45

STATE_NUMBER = S24

2.2 Syntaktická analýza

Syntaktická analýza je nejdůležitější a nejobsáhlejší část celého programu. Sémantická analýza se řídí LL-gramatikou a metodou rekurzivního sestupu pomocí pravidel, které jsou sepsány v LL-tabulce. Token, který příjde do syntaktické analýzy se zpracuje pomocí pravidel definovaných v LL-tabulce. Syntaktická analýza během své práce vytváří simulaci derivačního stromu, kterou předává sémantické analýze.

2.2.1 LL-gramatika

```
0. epsilon pravidlo
    1. <exp> ->
                          <exp1> <exp'>
    2. <exp> ->
                          <exp1> <exp'>
    3. <exp' > ->
                          ?? <exp>
                          <exp2> <exp1'>
    4. <exp1> ->
    5. <exp1'> ->
                          \{ ==, !=, <, >, <=, >= \} < exp1 >
    6. <exp2> ->
                          <exp3> <exp2'>
    7. <exp2'> ->
                          \{+, -\} < \exp 2 >
    8. <exp3> ->
                          <exp4> <exp3'>
    9. < exp3' > ->
                          \{*, /\} < exp3 >
   10. < exp4 > ->
                          <exp5> <exp4'>
   11. <exp4'> ->
   12. <exp5> ->
                          (<exp>), t_int, t_string, t_double, id <args>
   13. <args> ->
                          ( <arqs_list> )
   14. <args> ->
                          eps
   15. <arg_list> ->
                          <e_id> <exp> <arg_list_n>
   16. <arg list> ->
                          eps
   17. <e_id> ->
                          id <exp_id>
   18. <e_id> ->
                          eps
   19. <arg_list_n> ->
                          , <arg_list>
   20. <arg_list_n> ->
                         eps
   21. <exp_id> ->
                          <exp'>
   22. <exp_id> ->
                          <exp6'> //CHECK: exp6' ?
   23. <exp_id> ->
                          <exp'>
   24. < exp id > ->
                          ( <arg_list> )
   25. <exp_id> ->
                          eps
      First(x):
    2. <exp'>
                       ??
    4. <exp1'>
                       ==, !=, <, >, <=, >=
    6. <exp2'>
                       +, -
    8. <exp3'>
                       *, \
   10. < \exp 4' >
   11. <exp5>
                        (, t_int, t_string, t_double, id
12., 13. <args>
                       (, eps
   15. <arg_list>
                       eps
16., 17. <e_id>
                       id, eps
18., 19. <arg_list_n>
                       ',', eps
23., 24. <exp_id>
                       (, eps
```

2.2.2 LL-tabulka

Column1	??		==	!=		<	>	<=	>=	-	-	-	*	/	!	(t_int	t_string	t_double	id	,)	\$
ехр																1	1	1	1	1		
exp'		2	0		0	0	0	()	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
exp1																3	3	3	3	3		0
exp1'		0	4		4	4	4	4	1	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
exp2																5	5	5	5	5		0
exp2'		0	0		0	0	0	()	0	6	6	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
exp3																7	7	7	7	7		0
exp3'		0	0		0	0	0	()	0	0	0	8	8	0	0	0	0	0	0	0	0
exp4																9	9	9	9	9		0
exp4'		0	0		0	0	0	()	0	0	0	0	0	10	0	0	0	0	0	0	0
exp5																11	11	11	11	11		0
args																12						0
arg_list																11	11	11	11	11		0
e_id																				16		0
arg_list_n																					18	0
exp id																23						0.

Table 1: LL – tabulka použitá při syntaktické analýze

2.3 Sémantická analýza

Úkol sémantické analýzy je kontrola typů, návratových hodnot, podmínek, cyklů, volání funkcí a kontrola, jestli jsou platné samotné výrazy.

Sémantická analýza je volána v během syntaktické analýzy. Získá výraz, který se zpracuje tak, že se zkontroluje jeho platnost a nastaví se datové typy. Následně se metoda vrací do syntaktické analýzy již sémanticky zkontrolovaný

2.4 Generátor vnitřního kódu

Generátor kódu vytváří mezikód, který přijímá AST. Výsledkem vnitřního kódu bude mezikód pro generátor cílového kódu, kterému se temto mezikód předá.

2.5 Generátor cílového kódu

Generátor cílového kódu přijímá z generátoru vnitřního kódu mezikód, který zpracuje a předělá se na cílové slovo, které bylo napsáno v jazyce IFJ23. Výsledný kód se generuje na logický výstup po projítí veškerých analýz.

2.6 odchylky od přednášené látky

tabulka symbolů drží pouze symboly propagace typů je změněná sémantická analýza používá tabulku funkcí a zásobník tabulek proměnných

2.7 Popis struktur

- 2.7.1 AST
- 2.7.2 Expression
- 2.7.3 Statement
- 2.7.4 VarTable

Existuje jeden globální VarTable a následně se na VarTableStack přidávají VarTables jednotlivých rámců.

- 2.7.5 VarTableStack
- 2.7.6 FuncTable

3 Práce v týmu

3.1 Způsob práce v týmu

Na projektu se začalo pracovat na konci září, kdy jsme si rozdělili práce mezi jednotlivé členy týmu, vybrali verzovací systém, testovací nástroj. Přibližně do listopadu na jednotlivých částech se pracovalo převážně samostatně, podle počátečního rozdělení, kdy Radek Jestřabík měl za úkol syntakticou analýzu, Ondřej Hruboš sémantickou analýzu, Dominik Borek generátor vnitřního a cílového kódu a Ondřej Šatinský lexikální analýzu. Na začátku listopadu jsme se začali pravidelně scházet a řešit kód, který byl do této fáze implementován. V tuto chvíli na jednotlivých částech pracovali většinou 2 členové týmu, případně celý tým, pokud byl problém a odstraňovaly se chyby v jednotlivých částech projektu.

3.2 Rozdělení práce

Člen týmu	Přidělená práce
Dominik Borek	sémantická analýza, psaní dokumentace, fungování LL gramatiky, testování
Ondřej Hruboš	rozbor výrazů, tvorba struktur, makefile, testování
Radek Jestřabík	syntaktická analýza, sémantická analýza, testování
Ondřej Šatinský	lexikální analýza, generátor kódu, fungování LL gramatiky, testování

Table 2: Rozdělení práce v týmu mezi jednotlivými členy